

Hommage aan Anne Vanderlove

28 juli 2019

Wat doe je als het buiten snikheet is en je thuis airco hebt? Een verstandig mens blijft dan binnen en gaat lezen. Afgelopen weken heb ik heel wat afgelezen. Niet alleen boeken, ook veel krantenartikelen. Zo las ik in de Volkskrant van 25 juli een mooi verhaal van Peter de Waard over de onlangs overleden chanssonnière Anne Vanderlove (1943-2019). Haar naam zei me vaag wel wat, maar voor zover ik me kan herinneren, heb ik nooit naar liedjes van haar geluisterd. De Waard wijdt een serie artikelen aan mensen die iets gepresteerd hebben, maar bij het grote publiek onbekend zijn gebleven. Anne Vanderlove is zo iemand. Wat een bewogen leven heeft deze vrouw geleid! Een Nederlandse vader, een verzetsman, die Buchenwald overleefde, een Franse moeder, die een relatie begon met een Duitse soldaat en dochter Anne in Frankrijk achterliet bij Bretonse grootouders, die haar zonder veel liefde hebben opgevoed.

Links: Anne Vanderlove. Rechts: Anne Vanderlove, een dagje ouder.

Anne van der Leeuw (haar eigenlijke naam) verruilt in de jaren zestig Bretagne voor Parijs, waar mensen uit de muziekwereld al heel gauw haar talent ontdekken. Het is het begin van een lange carrière. Met hoogtepunten, een *Grand prix du disque* en de *Grand prix de l'Académie de la chanson française* voor haar hit *Ballade en Novembre* (meer dan een miljoen exemplaren), maar ook met dieptepunten in haar persoonlijke leven: een reeks mislukte relaties, een voorwaardelijke gevangenisstraf van een jaar, die ze deels aan zichzelf te danken heeft. Maar ja, wie is zonder zonden, wie begaat er nooit een fout in zijn leven? Na de 'affaire' pakt ze de muzikale draad weer op. Ze toont zich betrokken bij het lot van verwaarloosde kinderen, wat gezien haar eigen akelige jeugd niet verwonderlijk is. Ondanks haar niet geheel vlekkeloze verleden wordt

ze benoemd tot ambassadeur van tal van humanitaire organisaties. In 2013 benoemt de minister van Cultuur haar tot *Chevalier dans l' Ordre des Arts et des Lettres*.

Normaliter schrijf ik niet over het leven van chansonniers, Wikipedia is er niet voor niets. Maar voor Anne Vanderlove maak ik een uitzondering. Na het lezen van de Volkskrant heb ik een hele morgen en middag geboeid naar haar muziek geluisterd en over haar gelezen. Wat een stem! Wat een persoonlijkheid! Ze is altijd zichzelf gebleven, heeft nooit concessies gedaan aan muzikale modes, heeft zich niet laten ringeloren door machtige platenbazen. Ze produceerde zelf haar platen. Ver weg van Parijs leefde ze tamelijk teruggetrokken in Bretagne. Haar latere chansons laten duidelijk Bretonse invloeden horen.

Als postuum hommage aan de in ons land jammerlijk onbekend gebleven zangeres heb ik een chanson van haar vertaald. Het is een weemoedig, heel eenvoudig lied, mooi en zuiver gezongen, over het dreigend verlies van haar geliefde, die een ander op het oog heeft...

La chanson de Virginia

Tu regardes de l'autre côté de la rivière
De plus en plus souvent et depuis quelque temps,
Je n'sais ce qui voyage en toi des nuits entières
Mais je sais que tu n'es plus le même qu'avant

L'amour s'en vient, l'amour s'en va
Et l'on y laisse à chaque fois
Un peu de sa jeunesse
Et le temps glisse entre les doigts

Quand les pluies de l'automne mouillent les bruyères,
Tu suis les oiseaux des yeux un peu trop longtemps
Et moi, qui n'ai jamais passé la frontière,
J'ai peur des chansons que t'apporte le vent

L'amour s'en vient, l'amour s'en va
Et l'on y laisse à chaque fois
Un peu de sa jeunesse
Et le temps glisse entre les doigts
Qui pourrait me dire de quelle manière
Il faut aimer pour qu'un amour dure longtemps ?
Je ne sais plus de quel côté tourne la Terre
Mais je sais que tu n'es plus le même qu'avant

L'amour s'en vient, l'amour s'en va
Et l'on y laisse à chaque fois
Un peu de sa jeunesse
Et le temps glisse entre les doigts

Het lied van Virginia

Je kijkt naar de overkant van het water
Al een hele tijd en steeds vaker
Ik weet niet wat er nachtenlang in je hoofd omgaat
Maar wel dat je niet meer dezelfde bent als voorheen

De liefde komt, de liefde gaat
En telkens weer zal vroeg of laat
Iets van je jeugd verloren gaan
De tijd sluipt ongemerkt van je vandaan

Wanneer de herfstregen de heidevelden doordrenkt
Volg je een beetje te lang de vogels met je blik
En ik, die nooit de grens heb gepasseerd, ik
Vrees voor de liedjes die de wind je brengt

De liefde komt, de liefde gaat
En telkens weer zal vroeg of laat
Iets van je jeugd verloren gaan
De tijd sluipt ongemerkt van je vandaan

Wie kan me zeggen op welke wijze
Men een liefde lang kan laten bestaan?
Ik weet niet welke kant de Aarde op zal gaan
Maar wel dat je niet meer dezelfde bent als voorheen

De liefde komt, de liefde gaat
En telkens weer zal vroeg of laat
Iets van je jeugd verloren gaan
De tijd sluipt ongemerkt van je vandaan

Het is te hopen dat het sympathieke artikel van Peter de Waard lezers zal stimuleren om op YouTube kennis te maken met dit vergeten Frans-Nederlandse talent. Commerciële voorstellen van platenmaatschappijen wees ze af, aan PR deed ze niet. Dan raak je snel in vergetelheid. Maar het niveau van haar teksten overtreft dat van menige collega die wél bekend is gebleven en naar wie soms zelfs een straat is vernoemd.